

Mr Paschalis (an immigrant from Albania)

It is almost 20 years now since Mr Paschalis made his life decision to leave his country and seek for a better future in a new country. In his country, Albania, there was a civil war that caused poverty and uncertainty. His parents tried to survive but young Paschalis who served the army at that moment realized that he had no prospects there. His friends were talking about Greece and Italy and it seemed that there was a little hope for them to settle in one of these countries. The most difficult thing for young Paschalis was to announce his decision to his family that he and his brother were going to leave their country illegally and migrate to Greece. Although the situation was very difficult, their parents knew how dangerous it would be for their children to leave their country and go to a foreign place. For that reason, Paschalis and his brother left their home one winter night without saying anything to anyone.

From that moment on, they lived an experience that they will never forget in their life. They started walking for two and a half days having some few basic things with them, such as a little food and water, until they reached the national road. Then by car they managed to reach the borders between Albania and Greece.

Exhausted and frightened as they were, they entered Greece and started walking again trying to reach a big town, Ioannina, in Greece. It was a big surprise for them that the people they met in the Greek villages helped them by giving them food and water.

After a few days from Ioannina, in the north of Greece, they arrived in Athens and then by ferry to Chios, an island on the eastern part of Greece.

Mr Paschalis recalls the moment that they arrived at the house where they were going to stay and met the owner, Mrs Mary. She did her best to bring them food, water and warm clothes to change after such a tiring journey. Mr Paschalis feels grateful for that lady and the hospitality that he received from the locals.

Now after so many years, he and his wife Mrs Evi and their daughters, Alexandra and Mary (students in our school), feel at home. He has never regretted making his decision to leave his country and come to Greece. He works here and his daughters were born in Chios. His advice to them is to educate themselves and learn foreign languages and the most important to respect the people they live with, no matter what nationality or colour they are.

He never stops loving his country and keeps visiting their relatives there but he feels that he belongs to Chios now and is happy for that.

Ο κύριος Πασχάλης (Ένας μετανάστης από την Αλβανία)

Έχουν περάσει 20 περίπου χρόνια από τότε που ο κύριος Πασχάλης πήρε τη πιο σημαντική απόφαση για τη ζωή του, δηλαδή, να αφήσει τη χώρα του, την Αλβανία, όπου γινόταν εμφύλιος πόλεμος με αποτέλεσμα να υπάρχει παντού φτώχεια και αβεβαιότητα. Οι γονείς του προσπαθούσαν να επιβιώσουν αλλά ο νεαρός Πασχάλης που υπηρετούσε τότε στο στρατό κατάλαβε ότι αν έμενε εκεί η ζωή του δεν θα είχε καμιά προοπτική. Οι φίλοι του συζητούσαν για την Ελλάδα και την Ιταλία και φαινόταν ότι υπήρχε μια μικρή ελπίδα για αυτούς να εγκατασταθούν σε μια από αυτές τις χώρες. Το πιο δύσκολο πράγμα για το νεαρό Πασχάλη ήταν να ανακοινώσει την απόφαση του στην οικογένειά του, δηλαδή ότι αυτός και ο αφερφός του θα έφευγαν από τη χώρα τους παράνομα και θα μετανάστευαν στην Ελλάδα. Αν και η κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη, οι γονείς τους ήξεραν πόσο δύσκολο θα ήταν για αυτούς να πάνε σε ένα ξένο τόπο. Γι' αυτό το λόγο ο Πασχάλης και ο αδελφός του έφυγαν από το σπίτι τους μια κρύα χειμωνιάτικη νύχτα χωρίς να πουν τίποτα και σε κανέναν.

Από εκείνη τη στιγμή, έζησαν μια εμπειρία που δεν θα ξεχάσουν ποτέ στη ζωή τους. Ξεκίνησαν να περπατούν για δυομισή μέρες έχοντας μαζί τους κάποια βασικά πράγματα όπως λίγο φαγητό και νερό, μέχρι που έφτασαν στην εθνική οδό. Μετά με αυτοκίνητο κατάφεραν να φτάσουν στα σύνορα της Αλβανίας με την Ελλάδα.

Εξαντλημένοι και φοβισμένοι καθώς ήταν, μπήκαν στην Ελλάδα και ξεκίνησαν να περπατούν ξανά μέχρι να φτάσουν σε μια μεγάλη ελληνική πόλη, τα Ιωάννινα. Ήταν μεγάλη έκπληξη για αυτούς να βλέπουν ότι οι κάτοικοι στα μικρά ελληνικά χωριά τους βοηθούσαν δίνοντας τους φαγητό και νερό. Μετά από λίγες μέρες από τα Ιωάννινα, στα βόρεια της Ελλάδας, έφτασαν στην Αθήνα και μετά με πλοίο στη Χίο, ένα νησί στα ανατολικά της Ελλάδας.

Ο κ. Πασχάλης θυμάται τη στιγμή που έφτασαν στο σπίτι που αργότερα θα έμεναν και συνάντησαν την ιδιοκτήτρια του, την κ. Μαίρη. Εκείνη έκανε ό,τι μπορούσε για να τους φέρει φαγητό, νερό και ζεστά ρούχα για να αλλάξουν μετά από ένα τόσο κουραστικό ταξίδι. Ο κ. Πασχάλης αισθάνεται ευγνωμοσύνη για την κυρία Μαίρη και για τη φιλοξενία που δέχθηκε από τους κατοίκους.

Σήμερα μετά από τόσα χρόνια, αυτός και η γυναίκα του η κ. Εύη και οινκόρες τους Αλεξάντρα και Μαίρη (μαθήτριες του σχολείου μας) αισθάνονται τη Χίο σαν πατρίδα τους. Ποτέ δε μετάνιωσε που πήρε την απόφαση να αφήσει τη χώρα του και να έρθει στην Ελλάδα. Εργάζεται εδώ και οι κόρες τους είναι γεννημένες εδώ, στη Χίο. Η συμβουλή του σε αυτές είναι να μορφωθούν και να μάθουν ξένες γλώσσες και το πιο σημαντικό να σέβονται τους εαυτούς τους και τους ανθρώπους που μοιράζονται τον ίδιο τόπο, χωρίς να λογαριάζουν εθνικότητα ή χρώμα.

Ποτέ δε σταμάτησε να αγαπά τη χώρα του και συχνά επισκέπτεται εκεί τους συγγενείς αλλά αισθάνεται ότι ανήκει στη Χίο τώρα και είναι χαρούμενος γι' αυτό.

"For an Active citizenship, Inclusion and Development: AID refugees and immigrants" Reference 2016-1-ES01-KA219-025022.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Non Commercial-No Derivatives 4.0 International.

Permissions beyond the scope of this license may be available at erasmusrefugees@gmail.com